

Asia C-525/23 [Accra]ⁱ

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

14.8.2023

Ennakkoratkaisupyynnön esittävä tuomioistuin

Fővárosi Törvényszék (Budapestin alioikeus, Unkari)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

26.6.2023

Kantaja:

OS

Vastaaja:

Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (ulkomaalaisasioista
vastaava valtakunnallinen viranomais, Unkari)

Pääasian kohde

Kanne, jossa riitautetaan ulkomaalaisen asemaa koskeva päätös.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeudellinen perusta

Kolmannen valtion kansalaisen oleskelu – Toimeentulokulujen taloudellista kattamista koskeva näyttö – Muulla tavoin kuin unionin oikeudessa vahvistetut näyttöä koskevat lisäedellytykset, joista ei säädetä oikeussäännöissä vaan jotka on laadittu asianomaisen jäsenvaltion ylimmän oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännössä – Tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevaan oikeuteen perustuva kolmannen valtion kansalaisen oikeus saada etukäteen ja nimenomaisesti ilmoitus tällaisista lisäedellytyksistä

ⁱ Tämän asian nimi on kuvitteellinen nimi. Se ei vastaa oikeudenkäynnin minkään asianosaisten todellista nimeä.

SEUT 267 artikla

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko [direktiivin (EU) 2016/801] 7 artiklan 1 kohdan e alakohdassa jäsenvaltioille annetun harkintavallan mukainen, kun otetaan huomioon direktiivin johdanto-osan 2 ja 41 perustelukappaleessa sekä 1 artiklan a alakohdassa ja 4 artiklan 1 kohdassa asetetut tavoitteet, sellainen jäsenvaltion käytäntö, jossa sen toteamiseksi, että hakijalla, joka on kolmannen valtion kansalainen ja aikoo tehdä vapaaehtoistyötä, on toimeentuloon tarvittavat varat – hänen osoitettuaan ensin, että hänen sukulaisensa, jota ei pidetä perheenjäsenenä, voi tarjota ja tarjoaa laillisesti hankkimistaan tuloista toimeentuloon tarvittavan määrän säännöllisesti siirtämällä riittävät tulot hakijan toimeentuloa ja paluumatkaa varten – asetetaan lisävaatimukseksi se, että hakijan on täsmällisesti ilmoitettava, onko saatu määrä tuloa vai varallisuutta, ja lisäksi esitettävä asiakirjatodisteet tällaisen tulon tai varallisuuden hankkimisen oikeudellisesta perusteesta sekä siitä, että hänellä on kyseinen määrä tai varallisuus pysyvästi ja rajoittamattomasti omistuksessaan?
- 2) Kun otetaan huomioon unionin oikeuden ensisijaisuuden periaate, SEUT 79 artiklan mukainen oikeudenmukainen kohtelu, [Euroopan unionin] perusoikeuskirjan 45 artiklassa vahvistettu oleskeluvapaus, perusoikeuskirjan 47 artiklassa vahvistetut oikeudet tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen sekä [direktiivin 2016/801] johdanto-osan 54 ja 61 perustelukappale ja erityisesti oikeusvarmuuden periaate, vaikuttaako ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen annettavaan vastaukseen se, että oleskelulupia koskeva kansallinen lainsäädäntö kokonaisuutena tarkasteltuna ei sisällä ensimmäisessä ennakkoratkaisukysymyksessä tarkoitettuja edellytyksiä, joten näitä edellytyksiä ei ole asettanut lainsäätäjät vaan jäsenvaltion ylimmän oikeusasteen tuomioistuin soveltaessaan oikeutta ennakkotapauksena käytettävällä tavalla?
- 3) Jos sovellettaessa kansallista oikeutta sen toteamiseksi, että hakijalla on toimeentuloon tarvittavat varat, on tarpeen esittää myös edellä mainittuihin edellytyksiin liittyvä ilmoitus ja asiakirjatodisteet, onko [direktiivin 2016/801] 7 artiklan 1 kohdan e alakohtaa, kun otetaan huomioon SEUT 79 artiklassa määrätty oikeudenmukaisen kohtelun vaatimus, perusoikeuskirjan 47 artiklassa vahvistetut oikeudet tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen, [direktiivin 2016/801] johdanto-osan toisessa perustelukappaleessa mainittu oikeusvarmuutta koskeva vaatimus sekä direktiivin johdanto-osan 41 ja 42 perustelukappaleessa tarkoitettujen menettelylliset takeet, tulkittava siten, että sellainen jäsenvaltion käytäntö, jossa hakija velvoitetaan oikeudellisten seurausten uhalla ilmoittamaan ja osoittamaan luotettavasti ja johdonmukaisesti tarpeellisiksi katsottujen

lisäedellytysten täytyminen ja jossa oleskelulupahakemus hylätään jo yksin sillä perusteella, että oikeuskäytännössä säädettyjen edellytysten täyttymistä ei ole osoitettu, on lainsäädännön säännösten mukainen, jos näin menettelemällä on kunnioitettu asianomaisen henkilön oikeuksia ja noudatettu menettelyllisiä takeita?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

- SEUT 79 artikla
- Kolmansien maiden kansalaisten opiskelua, opiskelijavaihtoa, palkatonta harjoittelua tai vapaaehtoistyötä varten tapahtuvan maahanpääsyn edellytyksistä 13.12.2004 annettu neuvoston direktiivi 2004/114/EY (EUVL 2004, L 375, s. 12) (ei enää voimassa): 6 ja 7 artikla
- Tutkimusta, opiskelua, harjoittelua, vapaaehtoistyötä, oppilasvaihto-ohjelmaa tai koulutushanketta ja au pairina työskentelyä varten tapahtuvan kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä 11.5.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/801: johdanto-osan 2, 20, 21, 41, 42, 54 ja 61 perustelukappale sekä 1 artiklan a alakohta, 2 artiklan 1 kohta ja 7 artiklan 1 kohta
- Euroopan unionin perusoikeuskirjan 45 ja 47 artikla.

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

- Kolmansien maiden kansalaisten maahantulosta ja maassaoleskelusta vuonna 2007 annettu laki nro II (A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény): 2 §:n d kohta, 13 §:n 1 momentin f kohta ja 87 §:n 1 momentti

Säännöksistä, joihin viitataan, 2 §:n d kohdassa säädetään siitä, keitä sukulaisia pidetään kyseisessä laissa tarkoitettuina kolmannen valtion kansalaisen perheenjäseninä. Lain 13 §:ssä säännellään yli 90 päivää kestävää oleskelua 180 päivän jakson aikana. Saman 13 §:n 1 momentin f kohdan mukaan kolmansien maiden kansalaiset voivat oleskella kyseisen ajanjakson ajan Unkarin alueella, jos heillä on koko oleskelunsa ajan riittävät varat toimeentulo- ja majoituskulujensa kattamiseen, mukaan lukien paluumatkasta aiheutuvat kulut.

- Kolmansien maiden kansalaisten maahantulosta ja maassaoleskelusta vuonna 2007 annetun lain nro II täytäntöönpanosäännösten hyväksymisestä 24.5.2007 annettu hallituksen päätös 114/2007 (A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény végrehajtásáról szóló 114/2007. (V. 24.) Korm. Rendelet): 29 §:n 5 ja 6 momentti.

Näiden säännösten mukaan kolmannen maan kansalaisella on tarvittavat varat Unkarissa oleskelua varten, jos hän tai hänen perheenjäsenensä pystyy kattamaan hänen toimeentulostaan, majoituksestaan, paluumatkastaan sekä tarvittaessa sairaanhoidostaan aiheutuvat kustannukset laillisesti hankkimillaan tuloilla tai varallisuudella, jotka hänellä on käytettävissään. Edellä mainitussa säännöksessä luetellaan myös, miten toimeentuloon tarvittavien varojen olemassaolo voidaan näyttää toteen.

- Luonnollisten henkilöiden tuloverotusta koskeva vuoden 1995 laki nro CXVII (A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény): 4 §:n 1 ja 2 momentti.

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä pääasiassa

- 1 Pääasian kantaja on kolmannen valtion kansalainen, jolla oli Unkarissa 30.6.2020 asti voimassa ollut oleskelulupa opiskelua varten. Hän jätti 5.6.2020 oleskeluluvan uusimista koskevan hakemuksen voidakseen tehdä vapaaehtoistyötä Mahatma Gandhi Emberi Jogi Egyesület -järjestössä (Mahatma Gandhi Human Rights Organisation, jäljempänä järjestö).
- 2 Vapaaehtoistyöjakson aikana kantajan tarkoituksena oli kustantaa toimeentulonsa Unkarissa setänsä avulla, joka on Yhdistyneen kuningaskunnan kansalainen. Kantaja liitti oleskeluvan uusimista koskevaan hakemukseen järjestön kanssa tehdyn sopimuksen, nimissään olevan pankkitilin tiliotteen, josta ilmenevät kuuden kuukauden aikana tehdyt tilisiirrot, setänsä antaman maksusitoumuksen ja tämän tuloja koskevat todistusasiakirjat.
- 3 Ulkomaalaisasioista ensimmäisenä asteena vastaava viranomainen hylkäsi oleskeluluvan uusimista koskevan hakemuksen ja karkotti kantajan unionin alueelta. Kyseinen viranomainen totesi päätöksensä perusteluissa, että koska kantajan setää ei pidetty edellä mainituissa Unkarin oikeussäännöissä tarkoitettuna perheenjäsenenä, hän ei voinut vastata kantajan toimeentulokuluista Unkarissa ja että näin ollen hakemukseen liitettyjä todistusasiakirjoja ei voitu ottaa huomioon.
- 4 Kantaja valitti tästä ensimmäisessä viranomaisasteessa tehdystä hylkäävästä päätöksestä vastaajalle, joka pysytti päätöksen, koska katsoi, että henkilöä, joka oli sitoutunut vastaamaan kantajan kuluista, ei pidetty hänen perheenjäsenenään eikä tämä näin ollen voinut maksaa kantajan toimeentulokuluja Unkarissa.
- 5 Kantaja nosti toisessa viranomaisasteessa tehdystä päätöksestä kanteen Fővárosi Törvényszékissä (Budapestin alioikeus, Unkari), joka on ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin. Tuomiossaan Fővárosi Törvényszék kumosi vastaajan päätöksen, myös ensimmäisessä viranomaisasteessa tehdyn päätöksen, ja määräsi ensimmäisen asteen hallintoviranomaisen aloittamaan uuden menettelyn.
- 6 Kúria (ylin tuomioistuin, Unkari) kumosi Fővárosi Törvényszékin tuomion ja määräsi sen aloittamaan uuden menettelyn ja ratkaisemaan asian uudestaan.

Uudessa menettelyssä Fővárosi Törvényszék on esittänyt unionin tuomioistuimelle kolme ennakkoratkaisukysymystä.

Pääasian asianosaisten tärkeimmät perustelut

- 7 Ulkomaalaisen asemaa koskevasta ensimmäisen viranomaisasteen päätöksestä tekemässään valituksessa kantaja väitti, että vaikka hänen setäänsä ei tosiasiallisesti pidetty perheenjäsenenä, tämä aikoi antaa hänelle taloudellista apua lainasopimuksen perusteella ja että hän aikoi majoittua Unkarissa opiskelija-asuntolassa. Kantaja liitti hakemukseensa ilmoituksen, jossa hänen setänsä sitoutui asettamaan hänen käyttöönsä vapaaehtoistyöjakson ajaksi 200 000 Unkarin forinttia (HUF) (noin 520 euroa) kuukaudessa pankkisiirtona tai muina tilisiirtoina.
- 8 Vastaajan hylättyä kantajan valituksen tämä arvosteli kanteessaan sitä, että vastaaja oli arvioinut hänen esittämiään todisteita vain siitä näkökulmasta, että hänen setäänsä ei pidetty hänen perheenjäsenenään ja että tämä ei näin ollen voinut vastata kantajan toimeentulosta eikä kantajan toimeentuloon tarvittavia varoja Unkarissa ollut tosiasiallisesti turvattu. Kantaja huomautti, että hänen setänsä hänelle antama apu ei olisi elatusapua vaan lahjoitus, joten hänen omaan toimeentuloonsa tarvittavat varat oli jo turvattu.
- 9 Kanteeseen antamassaan vastauksessa vastaaja väitti, että kantajan sedän ilmoituksesta ei käynyt ilmi suorituksen oikeudellinen peruste, joten vastaaja ei voinut pitää sitä lahjoituksena. Vastaaja lisäsi kuitenkin, että edellä mainitun Unkarin lainsäädännön mukaan toimeentulokulut on katettava laillisesti hankituilla tuloilla tai omaisuudella. Tässä yhteydessä tulon tai omaisuuden hankkimisen oikeudellisella perusteella ei ole merkitystä, joten tämä ei ollut syynä siihen, että vastaaja hylkäsi kantajan valituksen.

Ennen pääasiaa ratkaisunsa antaneiden tuomioistuinten toteamukset

- 10 Laillisesti hankittujen tulojen tai varallisuuden osalta Fővárosi Törvényszék käyttää lähtökohtana luonnollisten henkilöiden tuloverotusta koskevassa vuoden 1995 laissa esitettyä tulon määritelmää. Tässä määritelmässä ei tehdä eroa tulolähteen mukaan. Tulon käsite kattaa paitsi työsuhteessa saadut palkkatulot myös millä tahansa muulla perusteella minkä tahansa muun oikeussuhteen yhteydessä saadut tulot. Näin ollen tulon käsitteeseen kuuluvat myös kantajan sedältään, joka on luonnollinen henkilö, saamat tulot. Asian kannalta ei ole merkitystä sillä, mikä on kantajan sedän tälle antaman avun oikeudellinen peruste. Fővárosi Törvényszékin mukaan vastaaja toimi näin ollen lainvastaisesti tutkiessaan kantajan saamia tuloja ainoastaan siltä kannalta, oliko niiden maksaja hänen perheenjäsenensä. Sen sijaan sen olisi pitänyt tutkia, olivatko kantajan tulot säännöllisiä, ja kehottaa häntä toimittamaan tätä varten tarvittavat todisteet.

- 11 Kúria totesi, että toisin kuin Fővárosi Törvényszék katsoi, tulon käsitettä ei pidä tulkita luonnollisten henkilöiden tuloverotusta koskevan lain säännösten perusteella. Tosiasiallisesti on tutkittava, ovatko kantajan ilmoitukset luotettavia ja johdonmukaisia ja tukevatko liitteenä olevat asiakirjat niitä lisäksi kiistattomasti. Nyt käsiteltävässä asiassa kantajan setä ei kuitenkaan ole ilmoittanut, millä oikeudellisella perusteella hän aikoo antaa kantajalle kuukausittain 200 000 HUF (noin 520 euroa). Kantajan asiasta antamat lausumat ovat ristiriitaisia: valituksessaan hän väitti saavansa kyseisen summan lainana, kun taas kanteessaan hän väitti sen olevan lahjoitus. Tämä heikensi kantajan uskottavuutta ja hänen lausumiensa luotettavuutta.
- 12 Kúrian mukaan Fővárosi Törvényszék teki virheen myös siinä, ettei se pitänyt tulojen oikeudellista perustetta merkityksellisenä. Tällainen peruste on pikemminkin erityisen merkityksellinen, sillä sen avulla voidaan määrittää, onko kantajalla kyseiset varat pysyvästi omistuksessaan. Kantajan olisi näin ollen pitänyt ilmoittaa täsmällisesti, pitikö hän setänsä antamaa määrää tulona vai varallisuutena. Hänen olisi pitänyt esittää asiakirjatodisteet siitä oikeudellisesta perusteesta, jonka nojalla hän sai kyseisen rahasumman, sekä siitä, että hänellä oli se pysyvästi ja rajoittamattomasti omistuksessaan. Kúrian mukaan Fővárosi Törvényszékin on selvítettävä nämä seikat uudessa menettelyssä.

Tiivistelmä ennakkoratkaisupyyntöjen perusteluista

- 13 Fővárosi Törvényszék on epävarma siitä, ovatko Kúrian asettamat edellytykset, joiden täyttyminen kantajan on näytettävä toteen, direktiivin 2016/801 säännösten mukaisia ja noudatetaanko oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevia vaatimuksia täysin nyt käsiteltävässä asiassa.
- 14 Siitä, onko unionin tuomioistuimelle tarpeen esittää ennakkoratkaisupyyntö, Fővárosi Törvényszék toteaa ensinnäkin, että sen esittämät ennakkoratkaisukysymykset ovat merkityksellisiä unionin oikeuden kannalta. Unkarin lainsäädännön, jolla direktiivi 2016/801 on saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä, on nimittäin oltava kyseisen direktiivin mukaista, samoin kuin kyseisen lainsäädännön soveltamista koskevan oikeuskäytännön. Kysymys siitä, onko Kúrian oikeuskäytäntö direktiivin 2016/801 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaista, vaikuttaa väistämättä pääasian ratkaisemiseen. Toiseksi on niin, että unionin tuomioistuin ei ole vielä tulkinnut direktiivin 2016/801 asian kannalta merkityksellisiä säännöksiä Fővárosi Törvényszékin esittämissä ennakkoratkaisukysymyksissä valitun lähestymistavan valossa. Kolmanneksi on niin, että koska Fővárosi Törvényszékin ja Kúrian oikeudelliset tulkinnat eroavat merkittävästi toisistaan, vastausta ennakkoratkaisukysymyksiin ei voida pitää itsestään selvänä.
- 15 Ensimmäisen ennakkoratkaisukysymyksen osalta Fővárosi Törvényszék olettaa, että siltä osin kuin on kyse toimeentuloon tarvittavista varoista, Kúria vaati sellaisten lisäedellytysten tutkimista, joista ei säädetä direktiivissä 2016/801 eikä

Unkarin lainsäädännössä, jolla se on saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä. On selvää, että jäsenvaltiot voivat kolmannen valtion kansalaisen maahantulon ja oleskelun salliessaan tutkia tarvittavan toimeentulon turvaamisen oman kansallisen lainsäädäntönsä perusteella. Fővárosi Törvényszékkin mukaan tämä ei kuitenkaan merkitse sitä, että jäsenvaltiot voisivat täydentää direktiivin 2016/801 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan sisältöä lisäarviointiperusteilla.

- 16 Fővárosi Törvényszékkin mukaan on epävarmaa, ovatko Kúrian asettamat lisäedellytykset tosiasiallisesti merkityksellisiä siihen direktiivin säännökseen nähden, johon vedotaan. Myös sen seikan merkitys on kyseenalainen, saako kantaja summan sedältään lainana vai lahjoituksena ja onko hänen palautettava se vai onko se pysyvästi hänen käytettävissään. Nyt käsiteltävässä asiassa on osoitettu, että kantajan setä on maksukykyinen henkilö ja ansaitsee tulonsa laillisesti. Lisäksi setä on antanut ilmoituksen, jossa hän nimenomaisesti vahvistaa avun tarkoituksen eli sen, että kyseisellä summalla turvataan kantajan toimeentulo vapaaehtoistyöjakson aikana. Edellä esitetyn perusteella Fővárosi Törvényszék katsoo, että toimeentuloon tarvittavien varojen olemassaolon todistamiseksi on riittävää osoittaa, että summa talletettiin kantajan yksinomaisessa käytössä olevalle pankkitilille ja että tämä nosti kyseisen summan mainitulta tililtä.
- 17 Direktiivin 2016/801 tarkoituksena on vahvistaa yhdessä säädöksessä ja aiemmin voimassa olleita säännöksiä yksinkertaistamalla ja yhdenmukaistamalla edellytykset sille, että kolmansien valtioiden kansalaiset voivat tulla jäsenvaltioiden alueelle yli kolmeksi kuukaudeksi vapaaehtoistoiminnan harjoittamista varten. Direktiivin tarkoituksena on myös edistää asianomaisten henkilöiden liikkuvuutta. On kyseenalaista, sopiiko näiden tavoitteiden kanssa yhteen se, että Kúria asettaa maahantulolle ja maassa oleskelulle lisäedellytyksiä, joilla täydennetään direktiivin 2016/801 7 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädettyjä yleisiä edellytyksiä.
- 18 Fővárosi Törvényszék viittaa 10.9.2014 annettuun tuomioon Ben Alaya (C-491/13, EU:C:2014:2187, 33 ja 34 kohta), jossa viitataan vielä tuolloin voimassa olleeseen direktiiviin 2004/114. Tämän direktiivin 6 ja 7 artiklassa säädettiin kolmansien maiden kansalaisten opiskelua varten tapahtuvan maahanpääsyn edellytyksistä. Unionin tuomioistuin on näiden vaatimusten osalta katsonut, että kansallisilla viranomaisilla oleva harkintavalta liittyy yksinomaan kyseisen direktiivin 6 ja 7 artiklassa säädettyihin edellytyksiin ja tässä yhteydessä merkityksellisten seikkojen arviointiin sen määrittämiseksi, täyttyvätkö direktiivissä esitetyt edellytykset. Unionin tuomioistuin on myös katsonut sen, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön muita maahanpääsyn edellytyksiä, vastaavan näiden edellytysten tiukentamista, mikä on sen mukaan ristiriidassa direktiivin 2004/114 tavoitteen kanssa.
- 19 Koska opiskelijoihin sovellettavat ja direktiiviin 2004/114 sisältyvät toimeentuloedellytykset vastaavat direktiivin 2016/801 7 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädettyjä edellytyksiä erityisesti vapaaehtoistyön tekemisen osalta,

Fővárosi Törvényszék pitää myös edellä mainittua unionin tuomioistuimen tuomiota merkityksellisenä nyt käsiteltävässä asiassa.

- 20 Näin ollen herää kysymys, ulottuuko harkintavalta, jota kansallisilla viranomaisilla on niiden tutkiessa toimeentuloon tarvittavia varoja, yksinomaan direktiivin 2016/801 7 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädettyihin edellytyksiin vai onko näillä viranomaisilla oikeus määrätä myös lisäperusteita sen määrittämiseksi, täyttyvätkö tällaiset edellytykset. Voidaanko kantaja näin ollen velvoittaa antamaan avun antajan ilmoituksen kanssa yhdenmukainen ilmoitus siitä, millä oikeudellisella perusteella hän hankkii toimeentuloon tarvittavat varat, ja lisäksi osoittamaan asiakirjatodistein oikeutensa pitää nämä varat pysyvästi ja rajoittamattomasti omistuksessaan?
- 21 Fővárosi Törvényszék esittää toisen ennakkoratkaisukysymyksensä siltä varalta, että unionin tuomioistuin katsoo edellä mainittujen lisäedellytysten asettamisen kuuluvan jäsenvaltioiden harkintavaltaan. Tältä osin Fővárosi Törvényszék pohtii, onko sillä merkitystä, ettei näistä lisäedellytyksistä säädetä lainsäädännössä vaan ne on määritetty yksinomaan jäsenvaltion ylimmän oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännössä, ja sen ratkaisut sitovat alemman oikeusasteen tuomioistuimia.
- 22 Fővárosi Törvényszékin kolmas ennakkoratkaisukysymys liittyy oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevaan vaatimukseen ja menettelyjä koskeviin takeisiin. Kúria nimittäin vahvisti kyseessä olevat lisäedellytykset yksinomaan arvioimalla käytettävissä olevaa näyttöä vahvistamiensa perusteiden valossa eikä pyytänyt kantajalta lisätietoa tai antanut tälle mahdollisuutta esittää siihen liittyvää näyttöä. Tältä osin Fővárosi Törvényszék pyytää selvittämään, täyttyvätkö oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevat vaatimukset, kun Kúria määrää tutkimaan kyseiset lisäedellytykset siitä huolimatta, että kantajalle ei ilmoitettu näistä edellytyksistä hallintomenettelyssä eikä häntä vaadittu esittämään niitä koskevia lausumia tai asiakirjoja.